Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

potest. quia ꝯinatiu crescere arbor cogit. que pra
mos diffundi phibet. ac curiuos fomis obstruim. flu
enta surgere adsupiora puocam. lgit dufuduiosi qq; scoꝫ uta
imitando conspicuos ipeuis ybices fetus ponunt. Hinc
e qd auditores suos qsi ybices inpeuis paulus admo
nebat. cu enumeratis maioꝫ uirtutib; diceret. Haben
tes tot inposita nube testiu deponam. omne pondus
ac circustans nos peccatu. ppaciemia curram ad p
positu nob certam. Et rursu; quoꝫ intuemur exitu
cusationis imitamini fide. Sed cu diuina pcepta corde
ccipim. nstatu qsi ia solide cogitata parturim. Un
de ab beatus iob n departu ybicu s; de tepore part
inquirit. Qd uidelicet tepus innobmetipsis uix co
phendim. multo magis inaliena mte nescim. Priu
eni supni timoris semina. utero cordis excepta p
meditatione studii coagulant. ut maneant pmodu
stricta intentione cogitationis affixa. dum addisere
tionis ratione tendunt. qsi inmebroꝫ distinctione
formant. Dehinc usu pseuerantie cfirmata uelut
insolidtate ossiu uenium. ad extremu u pfecta au
ctoritate roborata qsi inpartu pcedunt. Que inere
mita diuinoꝫ seminu nullus inaliena mte cfiderat.
n ipse qcreat. Na ac siquelibet ia ui supne ccupiscen
tie ccepisse grunda reru attestatione cognoscimus.
qndo tam inpartu erumpat ignoram. Sepe au ccep
ta mte semina puenire adpfectione nequeunt. qa
oriendo tepus part ante cedunt. atque necdu ple
ne incogitatione formata ante humanos oculos
pdeunt. uelut aborciua moriunt. Bona qppe ad
huc tenera plerunq; humana lingua du ia quasi

xxxx.i.
Quid sit qd non departu s; de tem
pore partus inqui
rtur.